

[Christmas Møller.]

Arbejde, som for længst var begyndt paa dette Omraade, vil Udenrigsministeren og Regeringen fortsætte, og de vil gøre, hvad de kan, for at faa et positivt Resultat. Udenrigsministeren udtalte herom, at Sagen ikke er meget nem, at det Arbejde, som baade i hans og i min Udenrigsministertid er gjort paa dette Omraade, endnu ikke er kronet med Held, men jeg kan forsikre Udenrigsministeren om, at de Anstrengelser, han vil gøre sig i den Henseende, altid vil blive støttet fra vor Side. Jeg kan ogsaa kun med Tilfredshed understrege Udenrigsministerens Redegørelse vedrørende det Arbejde, der siden hans Tiltræden er blevet gjort for at informere baade den engelske Gesandt her og den engelske Udenrigsminister om de Synspunkter, der er Regeringens, og jeg siger maaske ikke for meget, naar jeg siger, at jeg tror ikke, Udenrigsministeren vil benægte, at det Arbejde, han har udført ved sine forskellige Henvendelser, i det store og hele ligger paa Linie med det Arbejde, som allerede blev sat i Gang efter Befrielsen.

Men det er jo klart, at det største og det vigtigste Spørgsmaal af praktisk Karakter, som foreligger i Dag, er Spørgsmaalet om Flygtningene. Her vil jeg gerne sige, at ogsaa jeg er naturligvis ikke utilfreds med den Redegørelse, den højtærede Udenrigsminister har givet, men jeg tror ikke, at Udenrigsministeren vil være uenig med mig i, at fra et dansk Synspunkt var den ikke meget tilfredsstillende. Udenrigsministeren har, som Udenrigsministre helst skal have det, i hvert Fald de fleste af dem, en meget fornem Form, og denne fornemme Form skjuler maaske ofte lidt af Indholdet, hvad der jo ogsaa kan være Meningen. Men hvis man tager bort Udenrigsministerens gennem Aarene opøvede fornemme Form, har man vel Lov til at sige, at med Hensyn til Flygtningespørgsmaalet fortalte Udenrigsministeren egentlig Tinget, at det i Dag laa daarligere end nogen Sinde, at Stillingen ikke blot var den, at man ikke kunde faa de Flygtninge bort, som var kommet til Sydslesvig i de første Maaneder, men at man stadig maatte forberede sig paa, at der kom flere. Og det kunde da aldrig falde mig ind at sige et eneste bebrejdende Ord til Udenrigsministeren i den Anledning. Jeg er da fuldkommen klar over, at han som enhver Udenrigsminister har gjort, hvad han kunde, for at dette ikke skulde ske, og at han fortsat vil bestræbe sig for at bremse op for det og at løse Spørgs-

maalet videre med de Flygtninge, der er. Jeg maa blot have Lov til at understrege, at en saadan Beragtningsmaade maaske ikke altid har været Regelen her i det høje Folketing, men man kan jo kun glæde sig over Fremskridt og glæde sig over, at det altsaa er begyndt nu. Altsaa, jeg er fuldkommen klar over, at den højtærede Udenrigsminister gør, hvad han kan, og jeg siger her igen, at han og Regeringen skal faa al mulig Støtte fra mit Partis Side, og jeg tror fra hele Tingets Side, til at søge at løse dette Spørgsmaal.

Jeg vil kun i denne Forbindelse videre sige, at saa enig jeg er med Udenrigsministeren i, at Vanskelighederne er enorme — og jeg ved, hvor mange Gange jeg selv har maattet benytte det samme Argument, som Udenrigsministeren strejfede, nemlig at Sydslesvig er en Del af det tidligere Tyskland, som er sluppet forholdsvis heldigt fra Krigen og Krigsbegivenhederne, og derfor kan Besættelsesmyndighederne overhovedet ikke lade være med at benytte det som Flygtningetilholdssted —, saa melder sig det Spørgsmaal til os: Skulde der være nogen Mulighed for, at vi paa den ene eller den anden Maade kunde klare Flygtningeproblemet i Sydslesvig, fordi det nationalpolitisk er saa vigtigt for os, ikke blot ved at sige til Englænderne, at de maa klare det, for det er jo meget nemt, ikke blot ved at kritisere, at der kommer disse Flygtninge og de faar disse eller hine Rettigheder, men ved en Fremgangsmaade, som er blevet nævnt over for mig, og som jeg har Lyst til at fremføre her: om man rent praktisk kunde prøve paa at klare Flygtningeproblemet ved en enorm Indsats fra dansk Side.

Vi er jo ved at klare Flygtningeproblemet her i Danmark ved store Lejre, som vi bekoster; hvor vi tidligere havde mange Hundrede, koncentrerer det efterhaanden, saaledes som det høje Ting ved. Hvis der nu er Mening og Alvor og Offervilje med Hensyn til at klare det for det nationalpolitiske ogsaa efter min Opfattelse saa vigtige Flygtningeproblem i Sydslesvig, ja saa melder sig det Spørgsmaal: Vilde det være muligt for Danmark at faa Lov til at indrette store Lejre for disse Flygtninge, f. Eks. i Sydslesvig eller bedre i Holsten, saaledes at man fik dem væk fra Landsdelen. Jeg nævner denne Tanke — det er ikke min egen Tanke, men jeg har mødt den paa en Rejse for nylig i Sønderjylland —, fordi jeg synes, der er noget frugtbart i den, og fordi den ogsaa virkelig kunde vise,